

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

(Dalje.)

Kmalu se je popolnoma zdanilo. Naš Milko jezdi ves zamišljen in otožen. Dejal je: „Na vsak način moram rešiti brate svoje in kraljičine“. Slikal si je živo-bojno pred očmi, kako bodo kraljičine krasne, kadar izgubé črne obraze.

Blizu poludne je bilo. Milko je bil že daleč prišel. V tem opazi zraven ceste leva, ki je hudo ječal in jedno nogo na k višku držal. Sicer se ga je bal, vendar gre pogumno k njemu, pogleda nogo in notri je bil debel trn. Z veliko težavo ga izmakne, lev žalostno zaječi. Potem Milko namaže rano z ono tekočino, in lev je vsel poskočil. Ko je leva ozdravil, pogleda na drugo stran, tamkaj zapazi psa in nekaj dalje orla, ki sta bila hudo poškodovana. Ozdravil je obe živali. Sedaj se prikota šantava, drobna mravljica s pohabljeno nožico. Tudi nje se usmili.

Tudi opazi pri njih, da so lačne, ker jim radi hromosti ni bilo možno si živeža poiskati. Milko premišljuje, kaj bi jim v hrano dal. V tem mu na misel pride konj. Sicer ga sam rabi za ježo, vendar se odloči, da ga razdeli sestradanim živalim. Umori konja. Gnjati je dal levu rekoč: „Bodeš se že s tem zadovoljil, saj sem ti najlepše kose dal“. Drugo zunanje meso je dobil pes, drobovino orel in glavo mravlja. Vse so se zadovoljile ter se mu prav toplo zahvalijo. Lev prvi spregovori: „Kadar me rabiš, le samo misli na me, in takoj dobodeš mojo podobo“. Jednako sta dejala tudi pes in orel. Sedaj še je mravlje manjkalo, zlezla je namreč v konjsko glavo, ter se tamkaj nekaj časa sprehajala po znotranjih prostorijah; konečno je prilukala ven in se je tudi ona Milkotu zahvalila. „Le samo misli na me“, je dejala, „in takoj dobodeš mojo podobo“.

Milko je bil s tem jako potolažen, in kakor preroben je stopal brez konja naprej. Med tem si misli: „Oh, da bi bil jutri orel, brzo bi, mislim, dospel do onih četririh vod“. Ni še popolnoma izgovoril, že je bil orel, ter ponosno plaval po zraku. Dolgo časa je naš orel letel. Konečno je bistro orlovo okó ugledalo četriraj majhne proge, bile so reke. Vedno pa še je nekaj časa poteklo, preden je orel dospel tje-kaj. Ko tje pridrvi, postal je iz orla — Milko. Hitro je poprosil brodnarja prve reke, da ga prepelje. Brodnar Milkotu razloži pogoj, po katerem ga sme prepeljati, namreč: „Ako ti odsekam desno roko, drugače mi ni možno in te ne smem tje prepeljati“. Milko odgovori: „Pogoj sprejemem proti temu, da me prepelješ in še le na drugi strani odsekaš roko.“ Brod-

nar ga vzame v čolnič, a kadar priveslata skoraj blizu do konca reke, se Milko izpremeni v mogočnega leva, kateri je brodnarja umoril in izstopil na drugi strani zopet kot človek. Milko pride do druge reke, a kako se tamošnji brodnar začudi, ko zagleda, da ima Milko še obe roki. Brodnar: „Ako je temu tako, pa le precej položi na štor roki, da ti jih odsekam“. Milko: „Ne, prepelji me na drugo stran, saj vem, da tudi tamkaj imaš orodje pripravljeno, da mi odsekaš roki.“ Tudi s tem brodnarjem je Milko, v leva spremljen, jednako storil, kakor s prvim. Tretjemu in četrtemu je bila jednaka usoda prisojena. Sedaj je bil prost. Izpremenil se je zopet v orla, in bistre orlove oči so v daljavi zapazile stekleno goro, kakor blisk vzleti proti njej. (Konec prih.)

Smešnica 40. Tuje se sprehaja po ozki dolini, ki se razteguje med visocim gorovjem. V tem pride do kmeta, ki ima svoje delo na njivi. „Oče“, povpraša, „kedaj pa vzhaja pri vas solnce?“ — „Solnce“, zateguje mož, „solnce, kedaj pri nas vzhaja?“ — No, veli mož po času: „Pri nas vzhaja še po navadi vselej v jutro“.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, pre-svitli cesar je daroval 50 gld. za družbo požarne brambe v Središču.

(Č. šolske sestre.) Njih ekscelencija mil. knezoškof so večeraj dne 5. oktobra dali pri č. šolskih sestrah v Mariboru 11 devicam samostansko oblačilo ter so ob enem vzprejeli od ene, č. s. Benedikte Zupančič, slovesno obljubo. Svečanost je bila genljiva in je bilo mnogo domače in tuje gospode v pričo.

(Potovalni učitelj.) Štaj. dež. odbor je razpisal mesto potovalnega učitelja za vinarstvo in sadjarstvo. Za to mesto se je troje gospodov oglasilo: V. Kocmut, Fr. Matijašič in J. Bele. Skušnja, ki se jej imajo podvreči pri ravnateljstvu vinorejske šole v Mariboru, sedaj odloči, kateri izmed njih dobi to službo.

(Premeščenje.) G. J. Senekovič, c. kr. vodja zemljiških knjig na Ptuju, pride na enako mesto v Maribor.

(Vrl kmetovalec.) Na razstavi v Trbovljah je g. Ferdo Kos, veleposestnik v Hrastniku, dobil troje daril, za krave, za svinje pa za poljske pridelke. To je lepa hvala.

(Prijetelje cerkv. petja) opozorimo na inserat Cecilijanskega društva v današnji prilogi.

(Cesta.) Na Ljubnem se ima cesta, ki drži čez trg proti Lučam popraviti. Dež. odbor v Gradcu je odločil v ta namen 725 gld. iz dež. kase; ostalo pa plača trg in gornjegrajski okraj.